



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně - pobočka ve Zlíně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 21. srpna 2023 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Ivety Šperlichové a přísedících Ing. Jiřího Konečného, Ph.D. a Ing. Zdeňka Nováka

takto:

Obžalovaný

M. T., narozen XXXXX, trvale bytem XXXXX, nyní v Psychiatrické nemocnici Brno - Černovice, se sídlem Brno, Húskova 2/1123,

uznává se vinným, že

v Kostelci u Holešova, okres Kroměříž, Zlínský kraj, v místě svého bydliště v rodinném domě č.p. XXXXX, opakovaně využíval situací, že zde na více dní pobývali u své babičky a jeho matky D.H. jeho neterě a synovci, tito s ním trávili čas a spávali s ním v jeho pokoji, a z důvodu své poruchy sexuální preference typu pedofilie se vůči nim dopouštěl sexuálně motivovaného jednání za účelem ukojení svého sexuálního nutkání, a takto jednal přesto, že z důvodu rodinných vazeb věděl, že se v té době jednalo o děti mladší patnácti let, když konkrétně:

1. období od roku 2019 do září roku 2021, tedy v době, kdy jí bylo 11 až 14 let, v nočních hodinách odkrýval a do oblasti přirození osvětloval baterkou spící nezletilou N. Ž., nar. XXXXX, kterou ve spánku nejméně v deseti případech osahával pod oblečením na přirození a na prsou a svého jednání zanechal až poté, co se probudila,

2. v přesně nezjištěné době v období od roku 2014 do roku 2015, tedy v době, kdy jí bylo 9 až 10 let, opakovaně žádal A.Ž., nar. XXXXX, aby jej obnaženého v přítomnosti dalších dětí masírovala na zádech, zatímco on ležel nahý v poloze na břiše, přičemž jednou v průběhu masáže se otočil do polohy na zádech a za účelem svého sexuálního uspokojení požádal nezletilou, aby ho masírovala na přirození, což nezletilá vzhledem k tehdejší mentální vyspělosti a neznalosti sexuální problematiky udělala a rukou ho hladila na ztopořeném penisu, dále v období od roku 2015 do roku 2019, tedy v době, kdy jí bylo 10 až 14 let, v době, kdy s ním spala na jedné posteli, se k ní tiskl ztopořeným přirozením, osahával ji přes oblečení i pod oblečením na prsou a přirození a svého jednání nechal až poté, co se probudila a otočila,

3. v přesněji nezjištěné době v období od roku 2011 do roku 2016, tedy v době, kdy jí bylo 8 až 13 let, v době, kdy s ním spala na jedné posteli, se opakovaně nejméně ve čtyřech případech tiskl ztopořeným přirozením k E.Ch., nar. XXXXX, ve spánku ji nejméně ve třech případech osvětloval do oblasti přirození a z toho nejméně ve dvou případech ji osahával na přirození a svého jednání zanechal poté, co se probudila a dala mu najevo, že je vzhůru,

4. v přesně nezjištěné době nejméně do roku 2018, tedy od nezjištěného věku do doby, kdy mu bylo 12 let, nejméně ve 20 případech v době spánku osahával přes oblečení a v nejméně 10 případech pod oblečením na přirození M.Ch., nar. XXXXX, v důsledku čehož nezletilý procitl, ale buďto dále dělal, že spí, protože nevěděl, jak má na toto jednání reagovat, případně se začal převalovat, kdy poté svého jednání zanechal, dále nezletilého nejméně ve třech případech v přesněji nezjištěné době v letech 2013 až 2014, tedy v době, kdy mu bylo 7 až 8 let, osahával na přirození v koupelně, přičemž dělal pohyby jako při masturbaci, a to po dobu 2 až 3 minut,

5. v přesněji nezjištěné době v letech 2014 až 2021, tedy v době, kdy jí bylo 6 až 13 let, v nočních hodinách nejméně ve dvou případech odkrýval a do oblasti přirození osvětloval baterkou spící nezletilou A.Ch., nar. XXXXX, a zajížděl prsty až k jejímu přirození, avšak svého jednání vždy zanechal poté, co se nezletilá probudila,

6. v Kostelci u Holešova, okres Kroměříž, Zlínský kraj, v období nejméně od prosince 2020 do 1. 10. 2021, tedy v době, kdy jí bylo 13 až 14 let, respektive 11 až 12 let, v domě č. p. 3, případně ve svém automobilu, opakovaně nejméně v deseti případech přiměl K.D., nar. XXXXX, a A.D., nar. XXXXX, aby se před ním svlékaly, případně obnažovaly od pasu dolů, chtěl po nich, aby poté zaujímaly různé eroticky dráždivé pozice většinou v leže na zádech s roztaženými dolními končetinami, pozoroval je při tom, hladil po stehnech a v oblasti přirození, rukou i erotickými pomůckami je po dobu několika minut dráždil na genitálu, a pořizoval přitom fotografie, případně videa, která následně uložil do počítače a přechovával pro svou potřebu, a takto jednal přesto, že věděl, že se jedná o dívky mladší 15 let, kdy nezletilé za toto odměňoval finančními částkami ve výši 200 až 300 Kč, každé koupil mobilní telefon, oblečení a další dárky, přičemž postupem času mu nezletilé s vidinou profitu začaly samy nabízet pořízení fotografií a videozáznamů zobrazujících jejich obnažená těla v dráždivých sexuálních pozicích nebo při autoerotice, případně mu nabízely pohlavní styk, a požadovaly za to další peníze nebo jiné materiální výhody, to následně po vzájemné dohodě s obžalovaným dělaly a také pořídily videozáznamy svých mladších sester E.D., nar. XXXXX, kterou fotily a natočily nahou, a M.D., nar. XXXXX, kterou opakovaně natočily ležící poloobnaženou nebo nahou v poloze na zádech s roztaženými dolními končetinami, kdy rukou manipulovaly s jejím přirozením, a takto pořízené fotografie a videa zaslaly obviněnému prostřednictvím aplikace Viber,

7. v období února až března 2014 zneužil nezletilé neteře a synovce A., nar. XXXXX, a N., nar. XXXXX, Ž., a dále E., nar. XXXXX, A., nar. XXXXX, a M., nar. XXXXX, Ch., když je fotil koupající se nahé ve vaně a bezprostředně po koupeli v různých pozicích, přičemž takto pořídil nejméně patnáct fotografií zobrazujících nahá těla dětí, kdy čtyři z těchto fotografií jsou zaměřeny na jejich hýždě a rozkrok,

8. v Kostelci u Holešova, v místě svého bydliště v domě č.p. XXXXX a na jiných místech, v období nejméně od roku 2013 do 1. 10. 2021 nejméně ze svého e-mailového účtu XXXXX opakovaně v mnoha případech prostřednictvím webových odkazů zasílaných v rámci e-mailových řetězců šířených neztotožněnými uživateli získal přístup na cloudové úložiště severů XXXXX a XXXXX s elektronickými fotografickými soubory a videosoubory zobrazujícími obnažené nezletilé chlapce a dívky zcela zjevně mladší 18 let v erotických a sexuálně vyzývavých pozicích se zaměřením na jejich genitálie, s různými erotickými pomůckami, při sebeukájení a při sexuálních aktech s dospělými osobami, přičemž nejméně ve dvou případech odkaz na cloudové úložiště serveru mega.nz odeslal, a to v každém případě celkem 129 uživatelům, přičemž ve druhém případě takto rozeslal dne 1. 3. 2020 odkaz obsahující 11 složek a 565 souborů s obsahem dětské pornografie o celkové velikosti 7,31 GB, přičemž řádově tisíce souborů tohoto obsahu získané shora popsáním způsobem a dále v souvislosti s jednáním uvedeným v bodech 6 a 7 výroku rozsudku přechovával uložené v:

- disku stolního počítače označeného nápisem "XXXXX" výrobního čísla XXXXX,
- telefonu Xiaomi Redmi Note 7,
- notebooku značky Hewlett Packard výrobního čísla XXXXX,
- notebooku značky Asus F3T, výrobního čísla XXXXX,
- externím disku značky Seagate, výrobního čísla XXXXX, o kapacitě 1 TB,
- externím disku značky Western Digital Elements, výrobního čísla XXXXX,
- paměťové SD kartě 32 GB značky Kingston a
- paměťové microSD kartě 8 GB značky Kingston,

tedy

ad 1 až ad 5

zneužitím jeho bezbrannosti donutil jiného k pohlavnímu styku a čin spáchal na dítěti mladším patnácti let,

ad 6

pohlavně zneužil dítě mladší patnácti let,

ad 6

ohrozil rozumový, citový nebo mravní vývoj dítěte tím, že ho sváděl k nemravnému životu a že mu umožnil opatrovat pro sebe prostředky zavrženíhodným způsobem a pokračoval v páchání takového činu po delší dobu,

ad 6 až ad 7

svedl a zneužil dítě k výrobě pornografického díla,

ad 8

vyrobil, nabídl, zprostředkoval, uvedl do oběhu, fotografické, filmové, počítačové a elektronické pornografické dílo, které zobrazuje dítě, a čin spáchal účinným způsobem,

čímž spáchal

ad 1 až ad 5

zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku,

ad 6

přechin pohlavní zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku,

ad 6

přechin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a), c), odst. 3 písm. c) trestního zákoníku,

ad 6 až ad 7

přechin zneužití dítěte k výrobě pornografie podle § 193 odst. 1 trestního zákoníku,

ad 8

přechin výroba a jiné nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 3, odst. 4 písm. b) trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 185 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku, § 40 odst. 1 trestního zákoníku, za použití § 58 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **4 (čtyř) let**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice **s ostrahou**.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest propadnutí věcí, a to:

- disku stolního počítače označeného nápisem "XXXXXX" výrobního čísla XXXXX,
- telefonu Xiaomi Redmi Note 7,
- notebooku značky Hewlett Packard výrobního čísla XXXXX,
- notebooku značky Asus F3T, výrobního čísla XXXXX,
- externím disku značky Seagate, výrobního čísla XXXXX, o kapacitě 1 TB,
- externím disku značky Western Digital Elements, výrobního čísla XXXXX,
- paměťové SD kartě 32 GB značky Kingston a
- paměťové microSD kartě 8 GB značky Kingston.

Podle § 99 odst. 2 písm. a), odst. 4 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá ochranné ústavní sexuologické léčení.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen nahradit nemajetkovou újmu v penězích, a to:

- N.Ž., nar. XXXXX, bytem XXXXX, částku 70 000 Kč,
- A.Ž., nar. XXXXX, bytem XXXXX, částku 90 000 Kč,
- M.Ch., nar. XXXXX, bytem XXXXX, částku 100 000 Kč,
- A.Ch., nar. XXXXX, bytem XXXXX, částku 40 000 Kč.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se všichni poškození odkazují se zbytky nároků na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. V dnešním hlavním líčení soud projednával obžalobu státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Brně - pobočka ve Zlíně. Hned v úvodu své výpovědi obžalovaný T. prohlásil vinu v celém rozsahu s tím, že vše se stalo tak, jak je popsáno v obžalobě. Obžalovaný souhlasil rovněž s užitou právní kvalifikací. Prohlásil, že je mu známo, jaké jsou trestní sazby stanovené u jednotlivých trestných činů, stejně tak je srozuměn s důsledky prohlášení o vině. Státní zástupce a zástupci poškozených se připojili k prohlášení viny obžalovaného a soud tedy následně rozhodl ve smyslu § 206c odst. 4, odst. 6 trestního řádu o přijetí prohlášení viny obžalovaného M.T., neboť jeho prohlášení viny je v souladu se zjištěným skutkovým stavem z přípravného řízení, ve kterém nedošlo k závažnému porušení práv obžalovaného. Současně soud rozhodl, že s ohledem na prohlášení viny obžalovaného nebude v hlavním líčení provádět dokazování v rozsahu, v jakém obžalovaný prohlásil vinu, tedy v rozsahu všech skutků popsanych ve výrokové části rozsudku pod body 1. až 8. Dokazování pak bylo prováděno zejména ve vztahu k rozhodnutí o trestu a náhradě škody či nemajetkové újmy.
2. Skutkový stav byl zjištěn bez jakýchkoliv pochybností z více než dílčího doznání obžalovaného z přípravného řízení a z jeho následného prohlášení viny v hlavním líčení, které koresponduje s důkazy opatřenými v přípravném řízení, zejména protokoly o výsledku svědků A.D., K.D., M.Ch., A.Ch., N.Z., J.D., E.Ch., Ž.Ch., A.Ž., T.Ž. a D. H.. Na výslechy osob navazují důkazy listinné týkající se zejména údajů a informací k účtu XXXXX včetně e-mailů odeslaných z účtu 1. 3. 2020 a další analýzy obsahu této e-mailové schránky. V přípravném řízení byla důsledně provedena domovní prohlídka včetně fotodokumentace, byly zajištěny potřebné věci a data z výpočetní techniky zajištěná u obžalovaného. Z této následně bylo provedeno vyhodnocení zajištění nosičů dat, a to ze stolního počítače obžalovaného, zajištěných pevných disků, notebooku Asus, SD karty, microSD karty, telefonu Nokia, notebooku Hewlett Packard a dalšího zajištěného mobilu Xiaomi. Soud měl k dispozici zajištěnou komunikaci mezi obžalovaným a svědkyněmi K.D. a A.D., které v přípravném řízení vydaly své mobilní telefony, které následně byly vyhodnoceny. Rovněž detailně byly zkoumány rodinné a výchovné poměry nezletilých poškozených.
3. Soud v hlavním líčení vyslechl znalkyni z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie - sexuologie, MUDr. Petru Sejblovou, která stvrdila závěry znaleckého posudku, který zpracovala po vyšetření obžalovaného v přípravném řízení. Znalkyně uvedla, že obžalovaný M.T. netrpí psychózou, tj. duševní chorobou v užším slova smyslu. Jeho intelekt je průměrné úrovně, jeho osobnost nejeví známky výraznější disharmonie. Znalkyně u něj rovněž nezjistila známky svědčící pro škodlivé užívání nebo syndrom závislosti na návykových látkách včetně alkoholu. Obžalovaný dle znalkyně trpí poruchou sexuální preference typu pedofilie, kdy objektem jeho erotického zájmu jsou zejména prepubertální a raně pubertální dívky. Stran prognózy znalkyně uvedla, že parafilie jsou obecně dlouhodobého až trvalého rázu, nejdou vyléčit, u pedofilie hrozí riziko recidivy i v senilním věku. V době činu byly rozpoznávací schopnosti obžalovaného plně zachovány, jeho ovládací schopnosti však byly podstatně sníženy v důsledku poruchy sexuální preference typu pedofilie, nešlo však o vymizení ovládacích schopností. Ze sexuologického hlediska je pobyt obžalovaného na svobodě nadále nebezpečný. Ačkoliv obžalovaný více jak 1,5 roku absolvuje dobrovolné sexuologické léčení v Psychiatrické nemocnici Brno, toto v době léčení dle znalkyně nesplnilo svůj účel a je nadále indikováno, neboť obžalovaný měl v době vyšetření (2. 4. 2023) pouze částečný náhled na svoji sexuální poruchu a byl přesvědčen, že trpí hebefilií, což je výrazně menší závažná parafilie než pedofilie. Znalkyně navrhla uložení ochranného ústavního sexuologického léčení, při

kterém bude terapeutickému týmu doručena potřebná dokumentace o závažnosti a rozsahu jednání obžalovaného.

4. Pokud byla v hlavním líčení znalkyně seznámena s tím, že obžalovaný v hlavním líčení prohlásil svoji vinu a soudu předložil lékařskou zprávu z Psychiatrické nemocnice Brno ze dne 22. 6. 2023, ze které se podává, že podstupuje terapeutický program a dobře spolupracuje, pak uvedla, že trvá na závěrech svého znaleckého posudku.
5. Soud dále v hlavním líčení provedl důkaz opisem z evidence přestupků obžalovaného, ze kterého se podává, že nebyly nalezeny žádné informace o evidovaných přestupcích, stejně tak v opisu z evidence rejstříku trestů fyzických osob bylo zjištěno, že zde obžalovaný nemá žádné informace o odsouzení. Soud konstatoval jako důkaz listinný již shora citovanou lékařskou zprávu, ze které se podává, že obžalovaný dlouhodobě podstupuje dobrovolnou ústavní sexuologickou léčbu, která dle ošetřující lékařky plní svůj účel, neboť obžalovaný podstupuje terapeutický program, kde dobře spolupracuje. Ve zprávě je konstatováno, že by bylo vhodné, aby nebyla léčba přerušována a bylo možné v ní pokračovat i během výkonu trestu ve Věznici Kuřim, kde je oddělení pro odsouzené s trestnou činností sexuálně podmíněnou.
6. K návrhům poškozených byla čtena zpráva KAPPA-HELP, z. s., Přerov, týkající se poškozených M.Ch., nar. XXXXX, a A.Ch., nar. XXXXX. Ze zprávy se podává, že s M.Ch. byla zahájena spolupráce 21. 3. 2023 a proběhly tři individuální konzultace, kdy poslední se uskutečnila 4. 5. 2023, a M. přestal docházet. Při konzultacích s ním byly řešeny následky pohlavního zneužívání ze strany strýce, kdy trpěl velmi tím, že mu ani nejbližší rodina zpočátku zneužívání nevěřila a chyběla mu podpora okolí. Na situaci reagoval uzavřením se do sebe, depresivní náladou. Jednání strýce na něj mělo dopad i v intimní sféře a vztahovém životě, kdy má narušenou schopnost masturbace a jsou mu nepříjemné vzájemné partnerské dotyky. Popisuje rovněž poruchy spánku, kdy přichází noční můry či nepříjemné sny zejména v období, kdy se téma více otvírá. Z uvedených důvodů byl nezletilý doporučen pro odbornější pomoc klinického psychologa, není však známo, zda jeho pomoc vyhledal. Pokud jde o nezletilou A., ta spolupracuje s organizací od 21. 3. 2023 a proběhlo s ní šest individuálních konzultací, kdy byly řešeny dopady, které na A. má jednak zneužívání strýcem, jednak reakce úzké i širší rodiny. Vše je pro ni velice zatěžující, rozložily se dobré vztahy v rodině, vše mělo vliv na její nesoustředěnost a potažmo zhoršený školní prospěch, kdy má za to, že v důsledku psychické unavitelnosti se snížily její schopnosti na přípravu na střední školu na konzervatoř, kam nebyla přijata. Nedokáže odhadnout, jak vše bude mít dopad na její budoucí intimní život. Potřebovala by cítit podporu a pochopení blízké i širší rodiny, což jí však chybí.
7. Opatrovnice poškozené N.Ž., nar. XXXXX, soudu předložila nejen připojení se s nárokem na náhradu nemajetkové újmy ve výši 100 000 Kč, ale rovněž prohlášení oběti o dopadu trestného činu na její život, které k návrhu opatrovnice bylo v hlavním líčení čteno. Toto prohlášení je datováno 3. 8. 2023 a N.Ž. v něm popisuje zejména emoční dopady jednání obžalovaného, kdy cítí odpor k mužům, velký stud, má obavy, že by obžalovaného mohla potkávat v autobuse nebo na zastávce, prožívá úzkosti při rozebírání tohoto tématu. Změnily se jí prázdniny, které byla zvyklá trávit zčásti u babičky v Kostelci, místo se jí znechutilo a není schopna tam trávit delší dobu. Lidem méně důvěřuje, má neustálý strach, že by obžalovaný mohl v době vycházek odjet za ní a mstít se jí, snažit se jí domlouvat (obžalovaný popřel, že by se snažil poškozené jakkoliv kontaktovat). Jednání obžalovaného mělo vliv rovněž na její vztah s rodinou, zejména babičkou, se kterou už si nechce povídat, nechce, aby ji objímala. S partnerem se jí vztah nezměnil, neboť dosud žádného neměla. Protože častěji nad celou situací přemýšlela, dílem se jí zhoršil školní prospěch. Je více emotivní. V noci se bojí, takže někdy šla spát k matce a celkově se jí zhoršil spánkový režim. Občas trpí stavy úzkosti, které se nejvíce projevují, když o události má mluvit s někým cizím.

8. Obdobné prohlášení učinila i poškozená A. Ž., která v rámci návrhu na připojení se k trestnímu řízení s nárokem na nemajetkovou újmu ve výši 500 000 Kč popsala, že s ohledem na jednání obžalovaného měla dříve strach usnout, často se budila ze spaní. Některé problémy přetrvávají do současné doby, a to zejména, pokud jde o její sexuální život, kdy má problémy s fyzickým kontaktem, trpí úzkostmi, odporem a strachem z mužů, zejména těch, kteří jsou obžalovanému podobní. Zhoršily se i problémy v rodině, která nepochopila celou situaci, snaží se ji bagatelizovat a všem těmto problémům je vystavena skoro neustále kvůli dlouhodobému řešení problému. Snaží se pro sebe zajistit pomoc (prohlášení ze dne 9. 8. 2023), ale vzhledem k vyčerpání psychologů ji nezvládla vyhledat.
9. Další důkazní návrhy strany trestního řízení nečinily a i soud má za to, že provedl dokazování v intencích § 2 odst. 5 trestního řádu v návaznosti na prohlášení viny obžalovaného. Provedené důkazy soud následně hodnotil ve smyslu § 2 odst. 6 trestního řádu, tedy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu. Na základě opatřených důkazů, provedeného dokazování, prohlášení viny obžalovaného soud nemá sebemenší pochybnosti o tom, že obžalovaný se dopustil jednání tak, jak je popsáno ve výrokové části rozsudku pod body 1. až 8.
10. Jednáním pod body 1. až 5. výrokové části rozsudku obžalovaný naplnil všechny znaky skutkové podstaty zločinu znásilnění dle § 185 odst. 1, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, kdy prokazatelně osahával nezletilé poškozené na oblečení i pod oblečením na přirození, na prsou, nezletilou A.Ž. žádal, aby ho hladila po ztopořeném penisu, kdy tímto se k ní tiskl i v době, kdy spala. Poškozené rovněž osvětloval do oblasti přirození v době spánku, kdy svého jednání vždy zanechal, když se poškození probudili. Samotný charakter takových útoků ve spojení s lokalitou těl poškozených a okolnostmi případu je namísto vyhodnotit jako pohlavní styk, tedy jednání vyvolané pohlavním pudem, jehož podstatou je fyzický kontakt s druhou osobou, tj. dotyk, který směřuje k ukojení sexuálního nutkání. Samotný pojem „pohlavní styk“ zahrnuje v souladu s ustálenou judikaturou širokou škálu činností jako soulož a pohlavní styky provedené způsobem srovnatelným se souloží, tj. zejména orální pohlavní styk, anální pohlavní styk, zasouvání prstů nebo jiných předmětů do ženského pohlavního ústrojí. Zbývá pak ještě určitý okruh případů, kdy jednání pachatele lze považovat za „jiný pohlavní styk“, než je soulož či obdoba soulože, kdy jde zejména o jednání, které směřuje proti intimním partiím těla, avšak je méně intenzivní a spočívá například v ohmatávání či osahávání, dotýcích, tisknutí, líbání apod. Takto vymezené jednání směřuje k pohlavnímu uspokojení pachatele a nezáleží na tom, zda k němu v konkrétním případě skutečně dojde. Bez jakýchkoliv pochybností má soud za prokázané, že obžalovaný cíleně jako strýc nezletilých zneužil jejich bezbrannosti při vědomí jejich nízkého věku a s tím spojenou mentální nevyspělostí, pro které vzhledem i k dalším okolnostem nebyli schopni projevit svou vůli, případně klást odpor vůči jeho jednání. K tomu je třeba zmínit, že obžalovaný takto jednal v době, kdy nezletilí poškození byli u své babičky na návštěvě, kde pobýval, a přespávali tam. Tohoto jednání se dopouštěl v době, kdy poškození spali, takže ani žádný odpor očekávat nemohl. Za bezbrannost ve smyslu ustanovení § 185 trestního zákoníku je považován takový stav oběti, ve kterém není schopna projevit svoji vůli, pokud jde o pohlavní styk s pachatelem. Tomu odpovídá i stav spánku, kterého obžalovaný využil, který je plně znakem bezbrannosti ve smyslu ustanovení § 185 odst. 1, alinea druhá, trestního zákoníku. I s ohledem na nízký věk poškozených v době spáchání skutků, na nedostatek jejich zkušeností v sexuální oblasti a rovněž s ohledem na skutečnost, že obžalovaný byl jejich strýcem, soud dovozuje, že nebyli schopni adekvátně reagovat a projevit vůči jeho sexuálnímu útoku odpor. Vzhledem k tomu, že obžalovaný se dopustil jednání popsaných pod body 1. až 5. výrokové části rozsudku na osobě mladší 15 let, soud užil i kvalifikovanou skutkovou podstatu § 185 odst. 3 písm. a) trestního zákoníku.

11. Jednáním popsaným pod bodem 6. výrokové části rozsudku obžalovaný naplnil znaky skutkových podstat přečinů pohlavní zneužití dle § 187 odst. 1 trestního zákoníku, ohrožování výchovy dítěte dle § 201 odst. 1 písm. a), písm. c), odst. 3 písm. c) trestního zákoníku a zneužití dítěte k výrobě pornografie dle § 193 odst. 1 trestního zákoníku, kdy posledně jmenovaný přečin zahrnuje i skutek pod bodem 7. výrokové části rozsudku. Přečinu pohlavního zneužití ve smyslu § 187 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovaný dopustil na nezletilých poškozených K.D. a A.D. jednáním popsaným pod bodem 6. výrokové části rozsudku, kdy znaky této skutkové podstaty jsou naplněny při intenzivnějších zásazích do pohlavní sféry poškozených, při ohmatávání prsou, pohlavních orgánů, které směřují k sexuálnímu vzrušení pachatele, když obžalovaný si současně tyto sexuální aktivity s nezletilými fotil a natáčel a vše činil za účelem ukojení svého sexuálního nutkání, i když následně nezletilé samy začaly zneužívat těchto požadavků ze strany obžalovaného a v podstatě samy ho kontaktovaly, neboť ze strany obžalovaného jim plynuly značné materiální výhody. Obžalovaný přesto materiál s dětskou pornografií, který mu nezletilé zasílaly prostřednictvím sociální sítě VIBER, užíval k uspokojení svého sexuálního pudu. Svým jednáním nezletilé poškozené aktivně směřoval k provozování nevázaného sexu, potažmo prostituce a rovněž pak k výrobě dětské pornografie, což nepochybně i do budoucna může mít zásadní negativní vliv na jejich mravní a citový vývoj ve smyslu vytvoření si nežádoucích vzorců chování, které jim znesnadní navazování plnohodnotných mezilidských vztahů adekvátních jejich věku a platného zařazení do občanského života. V tomto jednání obžalovaného soud spatřuje rovněž naplnění znaků skutkových podstat přečinu ohrožování výchovy dítěte dle § 201 odst. 1 písm. a), c), odst. 3 písm. c) trestního zákoníku, neboť v uvedeném jednání obžalovaný pokračoval po delší dobu a rovněž přečinu zneužití dítěte k výrobě pornografie dle § 193 odst. 1 trestního zákoníku.
12. Pod bodem 8. výrokové části rozsudku obžalovaný naplnil ve všech znacích přečin výroby a jiné nakládání s dětskou pornografií dle § 192 odst. 3, odst. 4 písm. b) trestního zákoníku, neboť vyrobil, uložil a přechovával ve svých elektronických zařízeních, která byla zajištěna v přípravném řízení a která jsou specifikována v popisu skutku pod bodem 8. výrokové části rozsudku, fotografie a videonahrávky nezletilých poškozených D., Ž. a Ch. a ve svém mobilním telefonu, počítači a na externích HDD a microSD kartách měl uloženo velké množství souborů s dětskou pornografií, ke kterým získal přístup prostřednictvím svého e-mailového účtu, kdy se jednalo řádově o tisíce elektronických, fotografických souborů a videosouborů různé délky zobrazující chlapce a dívky zjevně mladší 18 let nahé v erotických dráždivých pozicích se zaměřením na genitálie. Obžalovaný prokazatelně prostřednictvím e-mailové schránky komunikoval s dalšími 166 uživateli e-mailových schránek, se kterými si vyměňoval odkazy na webová úložiště s dětskou pornografií, tj. prokazatelně vyrobil, nabídl a jinak jinému opatřil elektronické, fotografické a filmové pornografické dílo, které zobrazuje dítě a čin spáchal účinným způsobem, kterým nepochybně internetové sítě jsou.
13. Z prokázaného jednání obžalovaného je soud jednoznačně přesvědčen, že veškerou trestnou činnost páchal v úmyslu přímém dle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, kdy chtěl způsobem uvedeným v trestním zákoníku porušit zájem chráněný zákonem, konkrétně zájem společnosti na ochraně pohlavní nedotknutelnosti osob mladších 15 let, zájem na svobodném rozhodování o pohlavním životě, zájem na řádném mravním a citovém vývoji dítěte a zájem na ochraně dětí před jejich sexuálním zneužíváním. Motivem jednání obžalovaného byl bez jakýchkoliv pochybností pohlavní pud a snaha o jeho uspokojení. Obžalovanému byl prokazatelně jako blízkému příbuznému poškozených či blízkému známému poškozených D. znám věk nezletilých poškozených, svého jednání se dopouštěl po delší dobu plánovitým jednáním a byť si byl vědom nezákonnosti svého jednání a možných následků na zdraví a další život nezletilých, preferoval svůj osobní zájem nad zájmy nezletilých dětí.

14. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédl ve smyslu ustanovení § 39 odst. 1 trestního zákoníku k povaze a závažnosti spáchaných trestných činů, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy. Soud přihlédl rovněž k chování obžalovaného po činu, zejména snaze nahradit škodu nebo odstranit škodlivé následky činu. Soud přihlédl k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život obžalovaného.
15. Podle § 39 odst. 2 trestního zákoníku jsou povaha a závažnost trestného činu určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění, jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem.
16. Dle § 39 odst. 3 trestního zákoníku soud při stanovení druhu trestu a jeho výměry přihlédne k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem dle § 41 trestního zákoníku a § 42 trestního zákoníku, k době, která uplynula od spáchání trestného činu, k případné změně situace a k délce trestního řízení, trvalo-li nepřiměřeně dlouho dobu.
17. Obžalovaný byl tímto rozsudkem uznán vinným trestnými činy popsány ve výrokové části rozsudku. Dle § 43 odst. 1 trestního zákoníku odsuzuje-li soud pachatele za dva nebo více trestných činů, uloží mu úhrnný trest podle toho ustanovení, které se vztahuje na trestný čin z nich nejprísněji trestný. Nejprísněji trestným je trestný čin znásilnění dle § 185 odst. 3 trestního zákoníku, kde trestní zákon stanoví trestní sazbu od 5 do 12 let odnětí svobody. Soud při rozhodování o trestu zohlednil ve smyslu § 40 odst. 1 trestního zákoníku, že obžalovaný trestné činy spáchal ve zmenšené přičetnosti, kterou si nepřivodil ani z nedbalosti vlivem návykové látky, kdy v jeho případě byla zjištěna porucha sexuální preference typu pedofilie, která ovládací schopnosti obžalovaného v době činu snížila podstatnou měrou. Vzhledem k tomu, že obžalovaný před soudem učinil upřímné prohlášení viny a již v průběhu přípravného řízení opakovaně projevoval lítost nad svým jednáním, je soud přesvědčen, že v jeho případě je patřičné užití ustanovení § 58 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku, neboť obžalovaný současně po dobu více jak roku absolvuje dobrovolné ústavní sexuologické léčení a dle aktuálních lékařských zpráv si je plně vědom své sexuální poruchy, při terapeutickém vedení spolupracuje a má snahu do budoucna se vyvarovat obdobného jednání. Soud si je vědom poměrně vysoké společenské škodlivosti jednání obžalovaného, tato sama je však již odražena ve vysoké zákonné trestní sazbě. Soud ve prospěch obžalovaného přičetl, že stojí před soudem poprvé, nemá záznam v opisu z evidence rejstříku trestů fyzických osob a nebyl projednáván ani pro menší protispolečenské jednání ve formě přestupku a řádně pracoval. Je si vědom poruchy svého chování a projevil již od počátku trestního řízení lítost nad svým jednáním, kterou přenesl do dobrovolného nástupu na ochranné sexuologické léčení v ústavní formě. Soud je tak přesvědčen, že obžalovaný má náhled na své jednání. Na straně druhé nelze přehlédnout délku doby, po kterou se obžalovaný nezákonného jednání dopustil, počet nezletilých poškozených, jejich nízký věk a počet trestných činů, kterých se dopustil. Po zvážení všech těchto rozhodných skutečností, soud obžalovanému vyměřil trest odnětí svobody v trvání 4 let, který je ze zákona nepodmíněný. Pro výkon trestu byl obžalovaný dle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařazen do věznice s ostrahou.
18. Soud se ztotožnil s návrhem státního zástupce a obžalovanému uložil ve smyslu § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku trest propadnutí věcí citovaných ve výrokové části rozsudku, neboť se jedná o nástroje trestné činnosti, kterou byl obžalovaný tímto rozsudkem uznán vinným.
19. S ohledem nejen na závěry znaleckého posudku, ale i provedené lékařské zprávy, prohlášení viny obžalovaného, považuje soud za nezbytné, aby obžalovaný pokračoval ve výkonu ochranného ústavního sexuologického léčení, které mu tímto rozsudkem uložil, neboť obžalovaný trestné činy

spáchal ve stavu vyvolaném zjištěnou poruchou sexuální preference typu pedofilie a dle znalkyně je jeho pobyt na svobodě nebezpečný. Soud má za to, že bude záležet toliko na obžalovaném, aby během výkonu trestu odnětí svobody či poté v následné ústavní sexuologické léčbě projevil dostatečný náhled na trestnou činnost, které se dopustil, spolupracoval s lékaři a do budoucna si uspořádal svůj život tak, aby se rozhodně další obdobné trestné činnosti vyvaroval.

20. S nárokem na náhradu nemajetkové újmy ve smyslu § 43 odst. 3 trestního řádu se za poškozené N.Ž., M.Ch. a A.Ch. připojili jejich opatrovníci. Poškozená již zletilá A.Ž. se připojila s nárokem na nemajetkovou újmu ve výši 500 000 Kč z důvodů, které byly již shora citovány. Pokud jde o nezletilou N.Ž., její opatrovnice se připojila s nárokem na náhradu nemajetkové újmy ve výši 100 000 Kč s odkazem na její prohlášení oběti o dopadu trestného činu na její život, jak rovněž v hlavním líčení bylo konstatováno. Opatrovník se za poškozené nezletilé M.Ch. a A. Ch. připojil s nárokem na náhradu nemajetkové újmy, a to v případě M.Ch. ve výši 500 000 Kč a A.Ch. ve výši 250 000. V návrhu poukazuje stran nemajetkové újmy nezletilého M. na zprávy centra sociální pomoci KAPPA-HELP, ze kterých se podává, že jednání obžalovaného na psychiku nezletilého mělo nezanedbatelný dopad, kdy se jednalo o dlouhodobou záležitost, v důsledku čehož došlo k narušení vzájemných rodinných vztahů, nezletilý se uzavřel do sebe, trpí depresivními náladami, dokonce i sebevražednými myšlenkami. Nezletilý popisuje i poruchy spánku, noční můry, dopad na jeho intimní a osobní život. Tímto jednáním obžalovaného bylo zároveň nepochybně zasaženo též do vážnosti a cti nezletilého poškozeného, bylo zasáhnuto do jeho osobní svobody, pokud se jedná o svobodu rozhodování o svém těle v sexuální oblasti a obžalovaný nezletilého vystavil nebezpečí předčasné sexuální aktivity. Dle ustanovení § 2910 občanského zákoníku má nezletilý poškozený nárok na náhradu nemajetkové újmy jak za zásah do absolutních práv, což je právo na soukromí a důstojnost v sexuální oblasti, tak i za zásah do jiného práva, což je porušení povinnosti stanovené k ochraně takového práva. Dle § 2951 odst. 2 občanského zákoníku se nemajetková újma odčiní přiměřeným zadostiučiněním. Opatrovník nezletilého poškozeného má za to, že za přiměřené zadostiučinění za tuto újmu lze nepochybně považovat částku ve výši 500 000 Kč, kdy tuto výši lze považovat za dostatečnou i dle spravedlivého uvážení jednotlivých okolností případu ve smyslu ustanovení § 2955 občanského zákoníku. V případě nezletilé A. odkazuje opatrovník rovněž na zásah těchto absolutních a dalších práv nezletilé poškozené, které jsou popsány v návrhu a ve zprávě centra sociální podpory KAPPA-HELP, jak bylo v hlavním líčení čteno. V případě této nezletilé poškozené má za přiměřené zadostiučinění za tuto újmu částku ve výši 250 000 Kč, kterou považuje za dostatečnou i dle spravedlivého uvážení jednotlivých okolností případu ve smyslu § 2955 občanského zákoníku.
21. Soud nemá pochybnosti o tom, že nemajetková újma všem poškozeným vznikla v přímé a příčinné souvislosti s úmyslným trestním jednáním, kterým byl obžalovaný tímto rozsudkem uznán vinným, a poškozeným tak nepochybně náleží přiměřené zadostiučinění. Dle § 2955 občanského zákoníku by měla být výše nemajetkové újmy, pokud nejde přesně určit, stanovena spravedlivým uvážením soudu. V konkrétním případě je nemožné s ohledem na charakter způsobené újmy stanovit ji přesně. Výši nemajetkové újmy jednotlivých poškozených, o kterých soud rozhodl rozsudkem, že je obžalovaný povinen jednotlivým poškozeným v konkrétní výši nahradit, soud dovozoval ze zjištěných jednotlivých okolností. Není pochyb o tom, že poškození museli snášet nepříjemné jednání obžalovaného. Je však třeba zohlednit, v kolika případech se obžalovaný vůči jednotlivým poškozeným nezákonného jednání dopustil, jaké bylo jeho jednání intenzity, v jakém věku se poškození nacházeli a jaké následky jednání obžalovaného na poškozené mělo. Všechny tyto skutečnosti soud pečlivě zvažoval u všech poškozených.
22. Pokud jde o poškozenou nezletilou A.Ch., nar. XXXXX, pak vůči její osobě se obžalovaný dopustil dvou jednání, kdy ji ve spánku odkrýval a jednal způsobem popsaným pod bodem 5. výrokové části rozsudku, v době, kdy jí mělo být 6 až 13 let, když blíže časově nebyla schopna poškozená tyto dva

případy zařadit. Soud má za to, že v jejím případě je přiměřeným zadostiučiněním za tuto újmu částka 40 000 Kč, která zahrnuje jak újmu na jejím soukromí a důstojnost v sexuální oblasti, tak i újmu na její důstojnost, vážnosti a cti, jakož i zásah do práva nezletilé na řádnou výchovu. Stran nezletilé poškozené N.Ž., nar. XXXXX, bylo zjištěno, že v období, kdy již nebyla zcela nízkého věku, bylo jí 11 až 14 let, nicméně opakovaně nejméně v 10 případech ji obžalovaný v době, kdy spala, osahával pod oblečením na přirození a na prsou a dále osvětlovat na přirození baterkou, takže byt' poškozená již byla starší než mladší poškození, stalo se tak v 10 případech, a i když se nejednalo o zvlášť intenzivní jednání, soud za přiměřenou považuje nemajetkovou újmu ve výši 70 000 Kč. Pokud jde o poškozenou již zletilou A.Ž., nar. XXXXX, tak vůči ní se měl obžalovaný dopouštět jednání po delší dobu, kdy v tomto konkrétním případě mělo již docházet ke kontaktu nezletilé poškozené s přirozením obžalovaného, kdy ho na žádost obžalovaného masírovala v jednom případě a v pozdější době se k ní měl v době spánku obžalovaný přitisknout se ztopořeným přirozením a osahávat ji na prsou a přirození. V jejím případě tak soud považuje za adekvátní nemajetkovou újmu oproti předchozím poškozeným vyšší, kdy za přiměřenou se soudu jeví částka 90 000 Kč, která zahrnuje jak újmu na soukromí a důstojnost poškozené, vážnost i cti a zahrnuje také zásah obžalovaného do osobní svobody nezletilé, pokud jde o svobodu rozhodování o svém těle v sexuální oblasti. Za nejvýše závažné jednání obžalovaného soud považuje jednání vůči nezletilému poškozenému M.Ch., nar. XXXXX, kdy vůči němu se dopustil osahávání ve třech případech v době, kdy nezletilému bylo 7 či 8 let, kdy jej obžalovaný osahával na přirození, a v dalších mnoha případech v době, kdy nebyl poškozený o moc starší, jej opět ve spánku osahával na přirození. V případě tohoto poškozeného soud zohlednil nízký věk, přímý kontakt s přirozením nezletilého poškozeného a další opakované případy osahávání na přirození poškozeného, takže v tomto případě soud výši nemajetkové újmy stanovil na relativně vysokou částku 100 000 Kč, která i v případě tohoto poškozeného je dle soudu přiměřeným zadostiučiněním za zásah obžalovaného do již shora zmíněných práv nezletilého poškozeného. Stanovené částky nepochybně odpovídají charakteru vztahu obžalovaného k poškozeným, kdy je jejich strýcem, věku jednotlivých poškozených a rovněž závažnosti zásahu do absolutních a nemajetkových zájmů a jejich charakteru. Pokud tak byl obžalovaný zavázán k zaplacení celkové částky ve výši 300 000 Kč, nepochybně to odpovídá jeho majetkovým poměrům s ohledem na priznaný invalidní důchod, nejde o devastační sumu, která by jej např. připravila o bydlení.

23. Pokud poškození požadovali na nemajetkové újmě částky vyšší, soud je dle § 229 odst. 2 trestního řádu odkázal se zbytky nároků na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti všem výrokům tohoto rozsudku je možné podat odvolání do 8 dnů ode dne jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně, pobočky ve Zlíně. Odvoláním nelze napadnout výrok o vině v rozsahu, v jakém soud přijal jeho prohlášení viny.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku a obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká.

Poškozený může odvoláním rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo proto, že takový výrok nebyl učiněn. Poškozený může požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, žádost se podává u tohoto soudu.

Odvolání musí být do 8 dnů od doručení písemného vyhotovení rozsudku odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda jej podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Jestliže odvolání nesplňuje náležitosti obsahu odvolání, může být odvolacím soudem odmítnuto.

Poškozený může žádat o uspokojení nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí, je-li tímto rozsudkem ukládána sankce, která je majetkovou trestní sankcí podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí (§ 2 odst. 1 zák. č. 59/2017 Sb.).

Zlín 21. srpna 2023

JUDr. Iveta Šperlichová v. r.
předsedkyně senátu